

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Варна , 18.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на деветнадесети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Десислава Г. Жекова Търговско дело № 20203100901223 по описа за 2020 година

Производството е образувано по молба с правно основание чл.625 във вр. с чл.608 ТЗ, а в евентуалност с правно основание чл.625 във вр. с чл.742 ТЗ на длъжника „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14, за откриване на производство по несъстоятелност.

В първоначалната и уточняващата молба се излага, че дружеството не е в състояние да изпълни подробно описани изискуеми публични задължения към Държавата чрез НАП съобразно Удостоверение по чл.87 ДОПК от 06.10.2020г. в общ размер от 8863.37лв. и Ревизионен акт №Р-03000320000-706-091-001/16.10.2020г. в размер от 72206.77лв. В приложения списък на кредиторите на дружеството е посочено и че е налице задължение от 2900лв. към Бисер Сашев Татаров за връщане на направена допълнителна парична вноска. Като актив на дружеството се сочи само касова наличност от 198.56лв. Сочи се, че дружеството е развивало търговска дейност ресторантьорство, но като следствие ограниченията, наложени във връзка с Ковид 19, дружеството е преустановило дейност и е останало задължено към НАП. С връчване на ревизионния акт станало ясно, че размерът на задълженията вече не може да бъде обслужен от дейността на дружеството. Моли за откриване на производство по несъстоятелност поради

неплатежоспособност, евентуално поради свръхзадълженост на дружеството с начална дата 20.10.2020г. – датата на връчване на гореописания ревизионен акт, като се поддържа, че дружеството няма имущество за покриване на разноските по несъстоятелността.

Съдът, като взе предвид събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба, прие за установено **от фактическа страна.**

Приобщен по делото е Ревизионен акт №Р-03000320000706-091-001/16.10.2020г. за ревизирано лице „Бигер“ ЕООД, обективиращ задължения за ДДС и корпоративен данък.

В Централен регистър на особените залози няма вписвания досежно молителя.

Съобразно постъпилата справка №33o5ci6njd /08.01.2021г. от Регистъра на длъжниците към Камарата на ЧСИ, няма регистрирани висящи изпълнителни дела с длъжник „Бигер“ ЕООД.

Не са установени и ППС, регистрирани на „Бигер“ ЕООД, съгласно справка от информационната система на КАТ.

Няма вписвания, отбелязвания и заличавания за „Бигер“ ЕООД за периода 01.01.1991г. до 26.11.2020г. съобразно служебно изискана справка от Агенция по вписванията.

Съобразно приетото и неоспорено заключение на вещото лице Б.Б. по назначената съдебно-счетоводна експертиза, дружеството е титуляр на сметка в „Обединена Българска Банка“ АД, върху която са наложени два запора от ТД на НАП - за 75 393,56 лева по С200003-0006236/13.02.2020 г. и за 26 288,95 лева по С200003-003-0057861/30.11.2020 г. Експертизата е изготвила Алтернативен Счетоводен баланс към 31.12.2020г., като е осчетоводила дължимите данъци, осигуровки и лихви към ТД на НАП - гр.Варна. Структурата на активите на дружеството сочи, че за 2018г. активът на дружеството е на стойност 174 000лв., от които 146 000лв. касови наличности; за 2019г. активът е 167 000лв., от които 78000лв. стойност на стоки и 68 000лв. касови наличности. За 2020г. по ведомост и съобразно

алтернативния счетоводен баланс (АСБ), стойностите на актива са нулеви, които вещото лице сочи, че се дължат на извършен брак на ДМА на стойност 17 717.71лв. и материални запаси – стоки на стойност 71056.50лв. с протоколи от 03.06.2020г. Въз основа на бракуването на активите - дълготрайни и краткотрайни материални запаси - стоки ответното дружество реализира загуба за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020г. Структурата на пасивите сочи, че за 2018г. размерът на пасива е 174 000лв., а за 2019г. – 167 000лв., за 2020г. по оборотна ведомост 27 000лв., а по АСБ – 103 000лв. Коефициентите за ликвидност са изчислени, както следва: обща ликвидност – към 31.12.2018г. – 4.47; към 31.12.2019г. – 37.25; към 31.12.2020г. по оборотна ведомост – 0, а по АСБ – 0; бърза ликвидност - към 31.12.2018г. – 4.44; към 31.12.2019г. – 17.75; към 31.12.2020г. по оборотна ведомост – 0, а по АСБ – 0; незабавна ликвидност - към 31.12.2018г. – 4.35; към 31.12.2019г. – 17; към 31.12.2020г. по оборотна ведомост – 0, а по АСБ – 0; абсолютна ликвидност - към 31.12.2018г. – 4.35; към 31.12.2019г. – 17; към 31.12.2020г. по оборотна ведомост – 0, а по АСБ – 0. Въз основа на тези показатели, вещото лице дава заключение, че дружеството не може да покрие краткосрочните си задължения с краткосрочните активи към 31.12.2020г. Показателите за финансова автономност и задлъжнялост, са както следва: финансова автономност – за 2018г. – 4.12; към 31.12.2019г. – 1.20; към 31.12.2020г. по оборотна ведомост – „-1.00“ и по АСБ към 31.12.2020г. – „-1.00“; задлъжнялост - за 2018г. – 0.24; към 31.12.2019г. – 0.84; към 31.12.2020г. по оборотна ведомост – „-1.00“ и по АСБ към 31.12.2020г. – „-1.00“. Длъжникът е спрял плащания на задължения към кредиторите си към 23.07.2020г., като последното плащане по разплащателната сметка в „ОББ"АД е погасяването на получения Микро-кредит. Най- ранното възникнало неудовлетворено вземане е към ТД на НАП -гр.Варна - ДДС по СД по ЗДДС №03003500636/10.12.2019 г. с падеж 16.12.2019г. в размер на 15,13 лева. Експертизата установява, че дружеството не разполага с финансови дълготрайни активи по дялови участия, ценни книги и не е предоставило заеми на юридически и физически лица през периода 01.01.2015г. - 31.12.2020г. Задълженията към НАП са в размер на 100 091,96 лева, представляващи главници и лихви съгласно Справка за общите задължения (е- услуга) актуална към 30.12.2020 г., които задължения вещото лице е изложило в табличен вид. От тази таблица е видно, че с ревизионния

акт от 16.10.2020г. са констатирани задължения, част от тях за данъчни периоди, считано от 2017г., като 48514.81лв. главница е само за ДДС за данъчни периоди през 2019г. По счетоводни данни в счетоводна сметка 499 - Други кредитори, партида Бисер Татаров се води задължение в размер на 2 900,00 лева, представляващо - хранване на касата на дружеството с дата 01.06.2020 г. Показателите за рентабилност добиват отрицателна величина към 2020г. по оборотна ведомост и АСБ. Няма вземания с просрочие над 365 дни. Експертизата е изследвала дневниците за покупки и продажби на дружеството, излагайки резултатите в табличен вид, от които е видно, че последни продажби и покупки на стойности, значително по-ниски от последните месеци на 2019г., са отразени през м. март 2020г. Към момента дружеството не осъществява търговска дейност, не получава приходи и не е в състояние да покрива съществуващите си задължения към кредитори. От анализа на представените движения по оборотните ведомости, е видно, че последно приходи от търговска дейност (продажби на услуги) са отразени през м.март 2020 г. Към момента на изготвяне на заключението в дружеството няма работници или служители с действащи трудови договори. Дружеството не разполага с активи, с които да изпълни съществуващите към момента задължения. **Предприетите мерки от НОЩ за борба с COVID - 19 - затваряне на ресторанти и заведения през периода - м.март -м.май 2020 г., води до лишаване от дейност на ответното дружество, липсата на персонал и имущество, отрицателната стойност на собствения капитал, спрели плащания към кредитори и финансовите затруднения на дружеството имат траен и необратим характер. От представената в табличен вид разлика между активи и задължения, е видно, че към 31.12.2019г. същата е все още положителна в полза на активите, докато през 2020г. стойностите са „-27“ по оборотна ведомост и „-103“ по АСБ, съставен от вещото лице. Според експертизата, превишаването на паричните задължения спрямо имуществото на дружеството е налице след въвеждане на мерките на НОЩ за борба с COVID - 19 - затваряне на ресторанти и заведения, което лишава дружеството от извършване на дейност през периода м.март - м.май 2020 г. Дружеството не притежава активи за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност. В открито съдебно заседание вещото лице пояснява, че коефициентът за незабавна ликвидност за 2019г. е 17, тъй като дружеството е имало голяма**

касова наличност, която след това е изчерпана. Към началото на 2020г. коефициентът пада към нула. От март месец нямат никаква дейност. Към март месец тази касова наличност е разходвана, още от началото на годината, когато са закупували стоки и още не е била обявена пандемията. Юни 2020г. стоките са бракувани заради трайността им.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи:**

На основание чл. 607а ТЗ, производство по несъстоятелност се открива за търговец, който е неплатежоспособен, както и при свръхзадълженост на дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции. То се инициира, съгласно чл.625 ТЗ, по подадена до съда писмена молба от длъжника, съответно от ликвидатора, или от кредитор на длъжника по търговска сделка, както и от Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или задължение по частно държавно вземане.

В нормата на чл.608, ал.1 ТЗ е дефинирано понятието неплатежоспособност, като е регламентирано, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане.

За да се приеме, че е налице неплатежоспособност, следва да се установи, че невъзможността на търговеца да покрие свои изискуеми задължения от вида на посочените, е обективно състояние, което стои извън волята на задълженото лице и е различна от съзнателното фактическо бездействие на длъжника да изпълни конкретно парично задължение към кредитор, както и че тази невъзможност представлява трайно състояние за търговеца. Извод за това дали е налице неплатежоспособност се прави при изследване на цялостното икономическо състояние на длъжника, посредством коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова

автономност, в това число и дали той притежава достатъчно краткотрайни активи, с които да може да погасява своите краткосрочни, съответно текущи задължения.

От събраните по делото доказателства съдът формира извода, че молба е подадена от легитимирано лице по смисъла на [чл. 625 от ТЗ](#), длъжникът е търговец по според [чл. 1 от същия](#), като се установи наличието и основанието неплатежоспособност.

Налице е изискуемо публичноправно задължение към държавата от страна на длъжника, свързано с търговската му дейност, което към 30.12.2020г. е в размер на 100 091.96лв. по чл.608, ал.1, т.2 ТЗ.

Според презумпцията, предвидена в [чл.608, ал.3 ТЗ](#), неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията си по някое от групите вземания, изброени в чл.608, ал.1, т.1, 2 и 3 ТЗ.

В настоящият случай, към датата на подаване на молбата, длъжникът е спрял плащанията на изискуеми публични задължения към НАП, поради което на основание [чл.608, ал.3 ТЗ](#), съдът приема, че е налице състояние на неплатежоспособност по отношение на длъжника.

На следващо място, съдът при преценка състоянието на неплатежоспособност изследва показателите за ликвидност, които представляват количествени характеристики на способността на предприятието да изплаща текущите си задължения с наличните текущи активи, както и показателите за финансова автономност и задлъжнялост, които характеризират степента на финансова независимост на предприятието от кредиторите. Съобразно изложените по-горе данни от заключението на вещото лице Б.Б., което съдът изцяло кредитира като обективно и компетентно дадено и неоспорено по делото, по категоричен начин се установява, че през 2020г. активите на дружеството са изчерпани, показателите за ликвидност, рентабилност и финансова автономност падат под общоприетата минимална стойност, като предприятието не е способно да изплаща текущите си задължения с наличните активи.

Гореизложените цифрови показатели, ведно с обстоятелството, че не се установява понастоящем търговецът да разполага с дейност и имущество, с

които да преодолее влошеното финансово състояние, сочат, че състоянието на длъжника понастоящем е трайно и необратимо, какъвто е и изводът на вещото лице, и е налице обективното състояние на неплатежоспособност.

Предвид установяване на главното основание, съдът не пристъпва към разглеждане на състоянието за свръхзадълженост, което е предявено в условията на евентуалност.

Началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл.608 ТЗ](#) с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при отчитане на най-ранния момент на окончателно спиране на плащанията, като външен белег на проявление неплатежоспособността. В практиката на ВКС трайно и непротиворечиво се възприема разрешението, че релевантен за определяне началната дата на неплатежоспособност е моментът на обективна невъзможност да се изпълнят задълженията към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а не спирането на плащането към отделен кредитор, респ. отделни, но не всички кредитори, поради което на съобразяване подлежи не само факта на спирането на плащанията, а причините за това – липсата на краткотрайни активи, с достатъчна степен на ликвидност, за покриване на краткосрочните задължения. Касае се за обективно обусловена невъзможност за изпълнение, а не резултат на субективната преценка, фактическо бездействие или нежелание на длъжника /Решение №20/07.02.2018г. по т.д. 758/2017г. на ВКС, I т.о./.

В процесния случай натрупаните задължения са данъчни и осигурителни. Данък добавена стойност е изискуем за процесния период и следва да бъде внесен в републиканския бюджет съгласно чл. 89 ЗДДС в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период, а корпоративният данък за съответната година следва да бъде внесен в срок до 31 март на следващата годината след приспадане на внесените авансови вноски за съответната година /чл.93 ЗКПО/. Следва да бъде съобразено, че задълженията за ДДС и корпоративен данък не възникват с издаването на ревизионния акт през 2020г., или неговото влизане в сила, а той само ги

установява, има констативен характер и представлява основание за принудителното им събиране. Т.е., независимо, че тези задължения не са отразени в счетоводния баланс на дружеството за съответните години, те са били съществуващи и изискуеми. В случая първите неизпълнени задължения към НАП са за данъчен период 2017г., но до края на 2019г. изследваните по-горе коефициенти са в норма, дори много по-високи от препоръчителните, респективно дружеството е могло да изпълнява задълженията си по ЗДДС и ЗКПО до края на 2019г. Дори констатираните по-горе непогасени данъчни задължения в значителен размер, за 2019г. е вероятно да са могли да бъдат изпълнени към момента на изискуемостта им, с оглед високата ликвидност, с която предприятието е разполагало. Първият период, в който с категоричност се установяват коефициенти за ликвидност под нормата и едновременно с това вече натрупани изискуеми задължения към държавата, т.е. състояние на дружеството на окончателна невъзможност да изпълнява задълженията към държавния бюджет, е 2020г. За да определи конкретната начална дата на неплатежоспособност, съдът съобразява разясненията на вещото лице, които се подкрепят от изложените в заключението цифрови показатели, че дейността на дружеството е преустановена окончателно като следствие от мерките на национално ниво от м. март 2020г. за борба с Ковид 19. Дневниците за покупки и продажби сочат на минимум от дейност в първите три месеца на 2020г., и последни приходи през м. март 2020г. А вещото лице в съдебно заседание пояснява и че голямата касова наличност е разходвана към началото на 2020г. преди обявяване на пандемията, когато и коефициентите за ликвидност падат към „0“. Ведно с вече натрупаните данъчни задължения в значителен размер и обстоятелството, че запор на Б.а сметка на дружеството от НАП е наложен още през м. февруари 2020г., в заключение, съдът приема, че към началото на м. март 2020г. невъзможността на търговеца да изпълнява изискуемите си задължения е вече добила окончателен характер, респективно приема за начална дата на неплатежоспособността 01.03.2020г.

При липса на доказателства за имущество, чиято стойност да покрие разноските по производството по несъстоятелност, с откриването му не би се реализирала неговата цел, формулирана в [чл. 607, ал. 1 ТЗ](#), а именно да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за

оздравяване на предприятието на длъжника.

В указания от съда по реда на [чл. 629б ал.1 ТЗ](#) срок, заинтересовани лица, както и длъжника, не са изявили желание да предплатят необходимата сума от 3600лв. за разноси по производството, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и производството да бъде спряно в хипотезата на [чл.632, ал.1 ТЗ](#). Имуществото, което ще бъде открито след решението по [чл. 632, ал.1 ТЗ](#) следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

На осн.чл.620, ал.1 ТЗ, дружеството – молител, следва да бъде осъдено да заплати дължимата за производството държавна такса в размер от 250лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14, с начална дата 01.03.2020г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище

и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14, при обявяване на фирмата си да прибави добавката "в несъстоятелност".

СПИРА производството по несъстоятелност на „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14, на основание [чл. 632, ал.1 ТЗ](#).

УКАЗВА на основание [чл. 632, ал.2 ГПК](#) на заинтересованите лица /длъжника или кредитор/, че в срок от една година от вписването на решението в търговския регистър производството може да бъде възобновено, ако молителят удостовери, че е открито достатъчно имущество или ако депозира сума в размер на поне 3600 лв. за покриване на текущи и начални разноски.

ОСЪЖДА „Бигер“ ЕООД, ЕИК 201971336, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Морска сирена“ №24, ет.14, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Варна държавна такса в размер от **250лв.** /двеста и петдесет лева/, на осн. чл.620, ал.1 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл. 622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл.624, във вр. с чл. 622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, на основание чл.633, ал.1, във вр. с чл.613а, ал.1 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на основание чл. 634 ТЗ.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на молителя.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл.634в ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____